

det Sandshnlige og Rimelige er dog, at man vil vedblive med at afholde Møderne paa de samme Tider, som man hidtil har gjort, og saa vil deraf følge, at Amtsraadene, for at kunne afgive en Kjendelse over de indkomne Klager over denne Tillægs ligning, maae holde et extraordinairt Amtsraads-møde. — Med Hensyn til Opkrævningen af Bidragene til Communens Fornødenheder er det i § 25 bestemt, at Sogneforstanderskabet kan vælge mellem halvvaarlig og fjerdingaarlig Opkrævning, og at Bidragene i Tilfælde af, at der vælges halvvaarlig Opkrævning, skulle indfordres for det første Halvaar i Løbet af April Maaaned og for det andet Halvaar i Løbet af October Maaaned, hvorimod de, naar der vælges Opkrævning i fire Terminer, kunne indkræves for det første Fjerdingaar i Løbet af Januar Maaaned, for det andet Fjerdingaar i Løbet af April Maaaned o. s. v. Jeg troer, at man ved denne Bestemmelse næsten overalt vil tvinge Sogneforstanderskaberne til at vælge Fjerdingaars-Opkrævning, uagtet en saadan fire Gange om Aaret gjentagen Opkrævning er forbunden med en heel Deel Besvær saavel for Sogneforstanderskabets Medlemmer som for Beboerne. Kun paa denne Maaede kan man nemlig sikke sig at faae Bidragene ind i betimelig Tid. Jeg veed vel, at man kan sige, at man jo kan paaligne saa meget desto Mere i de to Halvaarsterminer, for at man ved Aarets Udgang kan have en tilstrækkelig Kassebeholdning tilstede til at afholde Udgifterne med indtil den paafølgende April Maaaned, men jeg troer, at Sogneforstanderskaberne i Reglen meget nødtigt ville gaae for langt med Paaligningen af Bidrag til Sognets Kasse, og at de derfor ville beregne, hvad der behøves, saa knapt som muligt, hvoraf Følgen vil blive, at Aarets Regnskab i mangfoldige Sogne snarere vil ende med en Underbalance end med en Beholdning; men det er dog at stille en temmelig stor Fordring til Sogneforstanderskabets Formand, at han skal staae i Forbud, indtil Forbudet kan blive dækket i Slutningen af April Maaaned. Jeg

troer, at man meget godt kunde forandre Bestemmelsen i Lovforslaget derhen, at det overlades til Sogneforstanderskaberne at opkræve Bidragene paa en hvilken som helst Tid i Løbet af Halvaaret. Selv om man vilde opkræve Bidragene umiddelbart efter, at Ligningslisten var udlagt til almindeligt Eftersyn, vilde man jo ikke derved affære Beboerne fra at klage; forsaavidt deres Klager fandtes begrundede, og der tilstodes dem Rettelse i deres Bidrag, kunde de jo faae det for meget Erlagte liquidet i det andet Halvaars Bidrag eller faae det tilbagebetalt. — Med Hensyn til Amtsraads-medlemmerne er det i § 45 bestemt, at der tilkommer dem en Befordringsgodtgjørelse af 48 β for hver Miils Veilængde, som de i Anledning af Amtsraads-møderne have at reise, naar de til disse Reiser ere nødt til enten at benytte egen Befordring eller særligt at leie Befordring, hvorimod de, naar de kunne benytte Dampstib, Jernbane eller almindelig Postbefordring, kun skulle have godtgjort, hvad Reisen paa denne Maaede har kostet. Jeg er imidlertid en bestemt Modstander af, at der tillægges Medlemmerne af Communalbestyrelserne nogensomhelst Godtgjørelse for Opfyldelsen af deres Hverv, og jeg troer, at man i Reglen ogsaa godt kan lade Amtsraads-medlemmerne afholde Udgifterne ved deres Befordring uden nogen videre Godtgjørelse. Noget anderledes stiller Sagen sig dog, naar der bliver overdraget Amtsraads-medlemmerne Udførelsen af specielle Hverv, og derom indeholder da nu ogsaa andet Affnit i § 45 en Bestemmelse, der lyder saaledes: „En lignende Godtgjørelse kan Amtsraadet for hvert enkelt Tilfælde anvise sine Medlemmer, naar de ifølge Raadets Beslutning foretage Reiser.“ Efter de Veiløvsforslag, som for Tiden foreligge dette Thing til Behandling, troer jeg, at det for Fremtiden vil vise sig nødvendigt, at Amtsraads-medlemmerne temmelig hyppigt komme til i Forening med Veiløvsinspectoren at foretage Inspectionsreiser i Amtsraadsstredsen. Det vil nu kun være ganske undtagelsesviis, og kun naar den